

بررسی درصد کارایی پالایشگر فیزیکی (Drum filters) در سیستم های مدار بسته

پرورش ماهی قزل آلا

سلطنت نجار لشگری^۱، عمار صالحی فارسانی^۲ و آزاده محمودی^۲

(۱) دانش آموخته کارشناسی ارشد شیلات، گروه بیماریهای عفونی مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی کشور، تنکابن ایران.
صندوق پستی ۴۶۸۱۵-۴۶۷، (۲) دانش آموخته کارشناسی ارشد شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، ایران.

Se_lashgari@yahoo.com

در این تحقیق میزان کارایی پالایشگرهای فیزیکی، در دو کارگاه پرورش ماهی قزل آلا رنگین کمان که به روش مدار بسته اداره می شدند، در استان چهار محال و بختیاری مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت درصد کارایی پالایشگر فیزیکی در این مراکز مشخص گردید اولین بار در کشور دانمارک سیستمهای مدار بسته جهت پرورش برخی از انواع آبزیان مورد استفاده قرار گرفت و هم اکنون در کشورهای اروپایی و در برخی از کشورهای آسیایی مورد استفاده قرار گرفته است. در ایران از این سیستم ها جهت پرورش ماهی قزل آلا استفاده می شود اما آنچنان موفقیت آمیز نبوده اند مسلماً بررسی قسمتهای مختلف این سیستم ها در بهبود عملکرد آنها تاثیر گزار خواهد بود است (Biosogone and Timmons, 1991). قبل از شروع به انجام این پروژه فرضیه کارایی پایین پالایشگر فیزیکی مورد نظر بود. و تا حدودی برخی مشکلات این مراکز در ارتباط با فیلتر فیزیکی در نظر گرفته شد. بنابراین میزان TDS آب ورودی و خروجی فیلتر فیزیکی اندازه گیری شد. بارناب (۱۹۹۱) استاندارد، TDS در آب را برای قزل آلا رنگین کمان ۲۰۰ میلی گرم در لیتر معرفی کرده است. محاسبه، TDS در آب ورودی و خروجی از پالایشگرها، کارایی پالایشگرها را نشان می دهد. در سیستم مدار بسته شماره یک در حدود ۱۷/۶٪ و در سیستم مدار بسته شماره دو ۱۲٪ برآورد شد. نتایج نشان دهنده توانایی پائین پالایشگرها در حذف مواد جامد محلول می باشد (Barnab, 1990).

واژگان کلیدی: ماهی قزل آلا، سیستم مدار بسته، پالایشگر فیزیکی، TDS